

ஸ்ரீரஸ்து.

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதி பயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமி
அருளிச்செய்த

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம்

வேதாந்த தேசிகனுடைய தனியான
ஸ்ரீமாந் வேங்கடநாதாரய: என்னும் ச்லோகத்தின்
அக்ஷரகாமத்திலே ஸ்வாமியின் பெருமைகளை
விளக்கும் துதி நூல்.

கரந்தமாலா ஆபீஸ், காஞ்சிபுரம்.

விலை ரூ. 1-0-0.

1952.

॥ श्रीरस्तु ॥

श्रीमते ह्यग्रीवाय नमः ।

अस्मद्गुरुपरंपराभ्यो नमः ।

श्रीकान्ची प्रतिवादिभयङ्कर जगदाचार्यसिंहासनाधीश

श्रीमदण्णङ्गराचार्यकृतिषु

॥ श्रीमद्वेङ्कटनाथगुरुस्तोत्रम् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குரு ஸ்தோத்ரம் .

பொழிப்புரையுடன் கூடியது.

श्रीमान्वेङ्कटनाथार्य इति पद्याक्षरक्रमात् । श्रीमद्वेङ्कटनाथार्यस्तोत्रं वच्मि सतां मुदे ॥

“ஸ்ரீமாத் வேங்கடநாதார்ய: கவிநார்க்கிககேஷி. வேதாந்தாராயவாயோ மே ஸத்தித்தத்தம் னதா ல்ருதி.” என்கிற தனியனி லுள்ள ஒவ்வொரு அக்ஷரத்தையும் அடையே ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் முதலெழுத்தாகக் கொண்டதான இந்த ஸ்தோத்ரம் நல்லோருள்ளம் கனிய இயற்றப்படுகின்றது.

श्रीमद्वेङ्कटनाथदेशिकमणिशेषाद्रिभूयामणेर्घण्टांशः कुशिकात्मजान्वयसुधासिन्धोस्सुधादीधितिः ।
श्रीरामानुजसूरिवर्यकरुणासंप्राप्तविद्योत्करोऽनन्तार्याह्वयसोमसुत्सुतमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १ ॥

திருவேங்கடமுடையாலுடைய திருமணியின் அம்சமாய்த் தோன்றியவரும், விச்வாமித்ர குல திலகரும், கிடாம்பியப்புள்ளாரமுடைய திருவருமால் ஸகல கலைகளையும் அதிகரிக்கப் பெற்றவரும், அநந்த லோமயாலிகளின் அரும்புதல்வருமான ஸ்ரீமத் வேங்கட நாத தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக.

1

मानातीतमहागुणौघजलधिः मार्याभकण्ठीरवः मातङ्गाचलमौलिमण्डनमणेः मान्यो महादेशिकः ।

मरान् संसृतिसागरे मितमतीन् मादरजनान् रक्षितुं मर्याकारमुपेयिवान् गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

எவ்வகடந்த சிறந்த குணங்களுக்குக் கடல்போன்றவரும், மாயாவாதிகளாகிற மதயான்கட் குச்சிவகம்போன்றவரும், தென்னத்தியூரான தேவப்பெருமானுடைய திருவருளுக்கு இலக்கானவரும், பிறவிக்கடலுள் அழுந்தித் துளங்குகின்ற நம்போன்றவர்களைக் காத்தருள மாவிட வேடம் பூண்டவரு மான தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே திகழவேணும்.

4

2

वेतण्डाचलमण्डनस्य वरदस्याङ्घ्री सदा संश्रयन् तस्यैवाद्भुतमाभिरूप्यमनिशं चित्तेऽनुभूय स्वयम् ।
वैकुण्ठेऽपि न मेऽभिलाष इति यः प्रोचे महादेशिकः सोऽयं पण्डितमण्डलीपरिवृढो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

தேவப்பெருமானுடைய திருவடிகளையே தஞ்சுமாகப்பற்றி, அப்பெருமானுடைய அற்புதமான அழகை இடைவீடின்றி அநுபவித்து, வைகுண்டவாஸத்திலும் எனக்கு விருப்பமில்லையென்று (வரதராஜபஞ்சாசத்தில்) அருளிச்செய்த வித்வம்மணியான தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளுறைக. 3

कल्पन्ते किल यस्य देशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नोत्कराः सर्वेषामपि देहिनां भवभयोद्विग्नात्मनां मुक्तये ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुर्यतिपतेस्सिद्धान्तमत्यद्भुतं भूयोभिः कृतिसञ्जयैर्विशदयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ४ ॥

பிறப்பிற் பிறப்பு மூப்புப் பிணிகளுக்கு அஞ்சி நடுங்குகின்ற ஸம்ஸாரிகளை வாழ்விக்கவல்ல திவ்ய ஸரத்திகளை யருளிச்செய்தவரும், எம்பெருமானார் தரிசனத்தைப் பலபல திவ்யக்ரந்தங்களினால் நன்கு வினக்கினவருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மந்திரமாகக் கொள்க. 4

टङ्गाद्यैर्वहुभिः पुराणगुरुभिः प्रागेव दृष्टं ततः पश्चात् श्रीयुतनाथयामुनयतिष्मा मुन्मुखैर्विधितम् ।
सिद्धान्तं गुरुराडसौ बहुतमैस्सद्ग्रन्थवृन्दैर्निजैः संवृद्धं कलयन् कलिप्रमथनो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ५ ॥

(டங்கத்ரமிட குஹதேவ ப்ரப்ருதய: என்று யதிராஜஸப்ததிரியில் அருளிச்செய்தபடியே) டங்கர் முதலிய பல முன்னோர்களாலும், ஸ்ரீமத்நாதமுனிகள் ஆளவந்தார் உடையவர் முதலான பின்னாசிரியர்களாலும் ஸநாதமாயிருக்கிற விஷ்ணுடாந்வைத வித்தாந்தத்தைப் பல உயர்ந்த க்ரந்தங் களினால் பரிபொஷித்தருளின தேசிகர் கலியை வென்று என்னுள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்க. 5

नाहं बोद्धमलं भवामि निगमान्तार्यस्य दिव्योक्तिषु प्राज्ञैकानुभवार्हमद्भुततमं दिव्यार्थसारं स्वयम् ।
कारुण्येन सुदुर्वचनं भरितस्सोऽयं महादेशिकः सर्वार्थान् स्वयमेव साधु गमयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ६ ॥

தேசிக திவ்யஸரத்திகளின் சீரியபொருள்கள் மிகப்பெரியோர்களாலேயே அறியக்கூடியன வாதலால் நீசனென் ஸ்வயமாக அறியவில்லைன்; ஆதலால் தேசிகர் தாமே பேரருள்கொண்டு ஸக வார்த்தங்களையும் அடியேனுக்கு உணர்த்தி என்னுள்ளத்துள்ளே வாழ்க. 6

‘थासस्से’ - ‘हकि लोप’ - ‘ऋत्यक’ - ‘इको यण्’ - ‘कुत्सिते’ - ‘डस्सिधुट्’

‘शैर्ज्ञस्’ - ‘ज्ञोऽन्त’ इतीदृशानि सततं सूत्राणि संक्रन्दताम् ।

श्रेयः किंचन नोदियादिति धिया सूक्तीस्सुहृद्या अदात्

यो वेदान्तमहागुरुस्स कृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ७ ॥

உலகில் பலர் வியாகரணம் வாசிப்பதாக இழிந்து (தாஸஸ்சே) என்பது முதலான ஸரத் தங்களின் உருப்போட்டுக்கொண்டு அதிலேயே உயிரை விடுகிறார்கள். அன்னவர்களுக்கு ஒரு நன்மை யும் விளையமாட்டாதே! என்று திருவுள்ளமீரங்கி அமுதன்ன மொழிகளை அருளிய தேசிகர் என் அகத்தையே தம் அகமாகக்கொள்க. 7

यः कारुण्यनिधिर्यमाह भगवान् वेदान्तसदेशिकं येनेदं भुवनं सनाथमभवत् यस्मै नतिः श्रेयसी ।
यस्माद्दिव्यसुधोदयस्समभवत् यस्य प्रभावोऽद्भुतः, यस्मिन् सर्वगुणा वभुः स गुरुराग्ने सन्निधत्तां हृदि ॥

கருணைக்கடலாயிருப்பவரும், வேதாந்தாசாரியரென்று அரங்கனருள்பெற்றவரும், இவ்வுல கத்தை ஸநாதமாக்கவல்லவரும், தம்மைத் தொழுமவர்களுக்கு நன்மையளிப்பவரும், அமுதப்பெருக் கான ஸ்ரீஸரத்திகளுக்கு ஆதரமாயிருப்பவரும், அற்புதமான வைபவங்கள் அமைந்தவரும், நற்குண ளிறியுமான தேசிகர் என் மனத்தையே கோயில்கொள்க. 8

कन्यामासि फणीन्द्रशैलशिखरालङ्कारतीर्थोद्दिनि प्रादुर्भूय भवाब्धिभग्नजनतासंरक्षणैकव्रती ।

यः प्रोवाच शताधिकान् सुमधुरान् सारार्थरत्नाकरान् सद्ग्रन्थान् स गुरुगुणामृतनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥

புரட்டாசிமாதத்தில் திருவேங்கடமுடையானுடைய அவப்ருதத் திருநாளான திருவேணத்தில், நம் போன்ற ஸம்ஸாரிகளைக் கரையேற்று தற்காகவே அவதரித்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நல்ல திவ்யக்ரந்தங்களை யருளிச்செய்த தேசிகர் என் மனத்தை விடார். 9

विश्वज्ञानविचक्षणस्स भगवान् घण्टां स्वकीयां शुभां तोताद्रव्याह्वयदिव्ययोपिदुदरे न्यस्यन् समा द्वादश ।

प्रादुर्भाव्य यदात्मना विभवनाम्नयव्दे नभस्ये निजे नक्षत्रे जगतीं ररक्ष स गुरुर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १० ॥

உலகத்தைக் காத்தருளவல்லவனுள் எம்பெருமான் (திருமலைமால்) தன்னுடைய திருமணியாற்வாரைப் பன்னிரண்டு ஆண்டளவும் தோதாரம்மையின் திருவயிற்றில் வாழச்செய்து, பிறகு விபவ வருஷம் புரட்டாசித் திருவேணத்தன்று அவதரிக்கச் செய்து உலகத்தை வாழ்விக்க வேறு பூதராயிருந்த தேசிகர் என் மனத்தையே உறைவிடமாகக் கொள்க. 10

तातो मे भुवनप्रसिद्धमहिमा विद्यानिषद्यात्मकः यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेः श्रीसूक्तिरत्नावलीः ।

आवाल्यान्मम कण्ठभूषणतया विन्यास्यत् अन्यादशः सोऽयं देशिक आत्मनः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

உலகம்புகழ்ந்த புகழானராய்க் கல்வியிற்சிறந்தவரான அடியேனது திருத்தகப்பனூர் கிளரொளியினமை முதலாகவே எனக்கு எந்த தேசிகருடைய திவ்யஸூத்திகளையெல்லாம் கண்டபாடமாக ஆக்கிவைத்தாரோ அந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே உறைக. 11

किञ्चिज्ज्ञानमुपेयुषामपि सतां यस्य त्रयीशेखराचार्यस्याद्भुतसूक्तिचन्द्रमनघं हृद्यं हि विद्योतते ।

भक्तिं भूरितमां विरक्तिमनघां विज्ञानमुच्चावचं विभ्रणस्स महागुरुगुणनिधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १२ ॥

சிறிது ஞானம்பெற்றவர்களுக்குங்கூட மிக ரஸிக்கும்படியான அமுதமென்மொழிகளை அருளிச்செய்தவரும், ஞானபக்தி விரக்திகள் மலிந்தவருமான தேசிகர் என் மனத்தை யாளவேணும். 12

कल्लोला इव सागरे गुरुवरे यस्मिन् सदा सूक्तयः प्रादुर्भावमनर्गलं जनिजुषां सौभाग्यभूमता दधुः ।

सोऽयं सर्वकलाविहारनिलयः सर्वज्ञचूडामणिः सर्वानन्दनसद्गुणौघजलधिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १३ ॥

கடலில் அலைகளிள்வதுபோல், நம்முடைய பாச்யவசத்தால் மேன்மேலும் ஸ்ரீஸூத்திகள் பொங்கிவரப்பெற்றவரும், ஸகலகலைகளிலும் வல்லவரும், ஸர்வஜ்ஞரும், ஸத்தகுணநிதியுடைய தேசிகர் என்னுள்ளத்தில் வாஸத்தை ஒருகாளும் விடலாகாது. 13

के वा सन्ति महीतलेऽत्र विपुले वेदान्तसूरेर्गिरस्सर्वास्साधु विमृश्य तस्य हृदयं गाढं ग्रहीतुं क्षमाः ।

सोऽयं देशिकसर्वभौम इह मामेकं कृपावैभवात् स्वीयान्तःकरणज्ञमाशु कलयन् मे सन्निधत्तां हृदि ॥१४॥

இக்கேலவுலகில் தம்முடைய ஸகல திவ்யஸூத்திகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்துத் தமது ஆழ்ந்த திருவுள்ளத்தைக் கண்டறிய வல்லவர் ஒருவருமில்லையென்ற குறைதீர, அடியேனெருவன் பால் தமது பேரருளைப் பெருகவிட்டுத் தம்முடைய திருவுள்ளக் கருத்துகளை அறிந்தேனும்படி செய்ய வல்லவரான தேசிகர் என்னுள்ளத்தையே உறைவிடமாகக் கொள்க. 14

सत्यं सत्यमहं ब्रवीमि भुवने नान्योऽवतीर्णो गुरुः चारित्रं परमं पवित्रमतुलास्सूक्तीश्च संदर्शयन् ।

एकोऽयं श्रुतिमौलिदेशिकमणिः सर्वात्मना शोभनः सोऽयं सीमदरिद्रया करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

பலித்திரமான சரித்திரம் பொருத்தி, ஒப்பற்ற திவ்யஸூத்திகளை உபகரித்துப் பல படியாலும் சிறப்புப்பெற்றவர் இவரொருவரே என்று ஆணையிட்டுச் சொல்லுதற்கு உரியவரான தேசிகர் எங்கே கடந்த கருணையோடு என்னுள்ளத்துள்ளே உறையவேணும். 15

रीङ्गारं कलयन्ति शीघुकणिकां पीत्वा द्विरेफा वने सोऽहं वेदशिरोगुरोर्हि फणितीः पीयूषकल्पा मुहुः ।
पायंपायमनर्गलं विरचये तौर्यत्रिकं चत्वरे सोऽयं सर्वकलानिधिर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १६ ॥

கானகத்தில் வண்டுகள் மதுத்திவகையைச் சிறிது பருகிக்களித்து ரீங்காரம்செய்வன; அடியேன் தேசிகருடைய திவ்யஸூக்திகளாகிற திவ்யாம்ருதத்தை வேண்டியமட்டும் பருகிக் களித்து நாற்சந்தி களில் (* மொய்ம்மாம்பூம்பொழில் என்கிற திநவாய்மொழியிற்படியே) ஆடிப்பாடிக் குனிக்கின் றேன்; இப்படி யென்னைக் களிப்பிக்கவல்ல தேசிகர் என்னெஞ்சமே மேவுக. 16

वेदानां पठनं पुराणकथनं स्मृत्यादिसंशीलनं सर्वं यस्य गुरोर्गिरां परिचयैः पुष्पाति शोभां पराम् ।
सोऽयं सर्वपथीनर्धाविलसितो वैराय्यवारांनिधिः श्रीमान् वेदशिरोगुरुः प्रतिकलं मे सन्निधत्तां हृदि ॥

வேதமோதுவதேச, புராணப்ரவசனம் செய்வதேச, தர்மசாஸ்த்ரங்களைப் பரிசீலனை செய்வதேச, மற்றும் எது செய்வதாயிருந்தாலும் தேசிக திவ்யஸூக்திகளில் பரிசயம் இருந்தால்தான் எந்த பேச்சும் பொலிவுபெறும் என்னவேண்டும்படியான ஸ்ரீஸூக்தி வைபவம் வாய்ந்தவரும், எல்லா வழிகளிலும் செல்கின்ற புத்திவிலாஸம் பொருந்தியவரும் மஹாவிரக்தருமான தேசிகர் என்மனத்தையே மன்வியிருக்கவேணும், 17

दान्तिशान्तिरिति द्वयं हि सकलैस्संपादनीयो निधिः सोऽयं यस्य धर्मो स्वभावनियतो लक्ष्मीशसङ्कल्पतः ।
वाजिग्रीवकृपाकटाक्षविभवोदञ्चत्प्रभावोज्ज्वलः सोऽयं देशिकतल्लजः स्वकृपया मे सन्निधत्तां हृदि ॥

இவ்வொருவரும் அவசியம் னம்பாதிக்கவேண்டிய கீதியாகிய சமமும் தமமும் பகவத்ஸங்கல்பத்தாலே இயற்கையாகவே அமைப்பெற்றவரும், ஸ்ரீ ஹயகீவருடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தினால் பெருமேன்மைபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தினுள்ளே மன்வீ வீற்றிருப்பாராக. 18

तातोऽयं तनयोऽयमेव सहजस्सैषा प्रसूः पत्न्यसौ क्षेत्रं मामकमेतदित्यनवधि प्रोज्जम्भमाणा तृषा ।
सर्वा मे समभूद्यदीयफणितिवेव, प्रसिद्धप्रथस्सोऽयं निस्तुलवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ १९ ॥

* " ஆசுவாய்ச்சென்ற சிந்தையராகி அன்னையத்தனென் புத்திரர்பூரி வாசவார்துழலா னென்றுமயங்கி " என்னுமாபோலே பலவிஷயமாக வினையக்கடவதான விருப்பமெல்லாம் எனக்கு வேறொன்றிலும் செல்லாமல் தம்முடைய திவ்யஸூக்திகளிலேயே செல்லுமாறு அருள்புரிந்த தேசிகர் என்னெஞ்சினுள்ளே வாழ்க. 19

चार्वाकादिमदुर्मतान्धतमसध्वंसार्थमुद्यन् रविः श्रीमद्वैष्णवमण्डलीकुवलयोह्लासाय भास्वान् विभुः ।
सोऽयं वेदशिरोगुरुस्स भगवानित्येवमत्यादरात् सर्वस्साधुगणैः प्रशस्यमहिमा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २० ॥

சார்வாகம் முதலிய துர்மதங்களாகிற இருளை அகற்றுவதற்குத் தேன்றின ஸூர்யன் என்னத்தகுந்தவரும், ஸ்ரீவைஷ்ணவ மண்டலமாகிற ஆம்பலேரடையை மஸர்த்துவதற்காக விளங்குகின்ற திங்கள் என்னத்தகுந்தவருமான தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க. 20

यज्ञे धातुरुदित्वरस्स वरदः श्रीहस्तिशैलेश्वरः स्वीये वाहनमण्डपे परमया प्रीत्या यमास्थापयन् ।
वारंवारमनुग्रहं प्रकटयन् विद्योतते, तादृशप्रख्यातामितवैभवो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २१ ॥

அயன்செய்த அயமேத வேள்வியில் அவதரித்த பேரருளாளனால் தன்னுடைய வாஹனமண்டபத்தில் எழுந்தருளப்பண்ணுவித்து அடிக்கடி பஹுமா லிக்கப்பெறுகின்ற தேசிகர் என்னுள்ளத் தினுள்ளே உரைவாராக, 21

वर्गं वैष्णवशुद्धसन्ततिजुषां श्लाघ्यान् , अथान्यैरपि प्राज्ञैर्भूरितमैः प्रशस्य विभवान् ग्रन्थान् गरिष्ठान् बहून् ।
श्रीमद्वाजिमुखस्य दिव्यकृपया नित्यं सृजन् निर्मलप्रज्ञो देशिक एष दोषविधुरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २२ ॥

ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமுஹம்போல மதாந்தரஸ்த பண்டித ஸமுஹமும் கொண்டாடும்படியான அரிய பெரிய நூல்களை ஹயக்ரீவப்ரஸாதத்தினால் அநவரதம் அருளிய தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

22

योरयानामयमग्रगण्य इति भुज्याख्यामिहेन्सुर्जनः यस्याचार्यमणेर्विशुद्धफणितिष्वत्यादरं प्राप्नुयात् ।
सोऽयं श्रीशतदूषणीमुखमहाग्रन्थावलीख्यापितप्रज्ञाशेवधिरादरेण महता मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २३ ॥

யோக்யர் என்று பெயர்பெற விரும்புமவர்களெல்லாரும் விரும்பிக் கற்றுத் தீரவேண்டும்படியாக சதநூஷணி முதலிய சிறந்த பல க்ரந்தங்களை யருளிச்செய்து ஞானப்பெரும்புகழ் படைத்த தேசிகர் என்னகத்தினுள்ளே அன்புடன் அமர்ந்திருக்க.

23

मेदिन्यामिह सर्वतः प्रसृमरा विख्यातिरन्यादृशी यस्य श्रीनिगमान्तदेशिकमणेर्नित्यं समुज्जृम्भते ।
यस्याहुस्सकलेऽपि तन्वनिचये स्वातन्त्र्यमत्यङ्कुशं श्रीमानेष गुणालयो गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

இந்தீலவுலகம் முழுதும் பரவிய பெரும்புகழ் படைத்தவரும், ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ரரென்று விருதுபெற்றவருமான தேசிகர் என்மனத்தே குடிக்கொண்டிருக்கவேணும்.

24

सन्देहान् सकलान् हतान् विदधतः पीयूषसन्देहदान् गङ्गापूरसधर्मणश्शुभतमान् दिव्यान्निवन्धान् बहून् ।
उद्धाटय क्षितिमण्डलं निरुपमं निष्कल्मषं चादधत् वेदान्तार्यगुरुत्तमः करुणया मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २५ ॥

சாஸ்த்ரார்த்தங்களில் ஸகல ஸந்தேஹங்களையும் போக்கவல்லவைகளும், ' தேவாம்ருதமோ இவை ! ' என்னும்படியான ஸந்தேஹத்தைப் பயக்கவல்லவைகளும் கங்காப்ரவாஹ ஸதேஹாதரங்களுமான பல நிவ்யக்ரந்தங்களை யருளி இவ்விருள்தருமா ஞாலத்தையே தெருள் தருமா ஞாலமாக் கின தேசிகர் என்மனத்தே வாழ்க.

25

नित्याराधनपेटिकां मम गृहे धन्यां वितन्वंश्चिरात् सर्वासामपि संपदां मम कुले वीजायमानो महान् ।
ज्ञानानुष्टितिसंपदा सुमहितः कण्ठीरयो वादिनां त्रय्यन्तार्यमहागुरुश्शुभमतिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २६ ॥

அடியேனுடைய இவ்வத்தில் கோயிலாழ்வாரில் அர்ச்சாமூர்த்தியாக நெடுநாளாகவே எழுந்தருளியிருந்து அநுக்ரஹிப்பவரும், எனது குடும்பத்தில் நேர்கின்ற ஸகலவித ஸம்பத்துக்களுக்கும் முதல் தனிவித்தாக அமைந்தவரும், ஐஞானாநுஷ்டான ஸம்பத்ஸம்ருத்தரும் பரவாதிசிய்கமுமான தேசிகர் என்மனத்தே மன்னுக.

26

धन्यो नान्य इहास्ति केवलमहं धन्याग्रणीरित्यमुं गर्वं निर्वहति प्रसिद्धमहिमा यो देशिको मामकम् ।
सोऽयं धन्यतमां धरां विदधतीस्सूक्तीरमेयास्सृजन् श्रीमान् वेदशिरोगुरुर्मदजुषो मे सन्निधत्तां हृदि ॥

யானொருவனை குறையற்றவனென்றும் என்னைப்போன்ற கீறைவாளர் மற்றுருமில்லையென்றும் அடியேன் செருக்குக்கொள்வதற்குக் காரணபூதரும், இப்பூமண்டலம் க்ருதார்த்தமாகும்படி அவ்வற்ற நிவ்யஸூக்திகளை அருளிச்செய்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளத்துள்ளே உறைவாராக,

ताम्यद्विर्वहृधा जनैः परिवृते भूमण्डलेऽस्मिन् अहं यस्यानुग्रहपात्रतामनितरप्राप्यामिह प्राप्नुवन् ।
सन्तुष्टस्सततं प्रफुल्लहृदयो दुःखोक्तिवैदेशिको वतं, सोऽयममेयधीर्गुरुवरो मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २८ ॥

பலவகையாக ச்ரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்களே மலிந்திருக்கின்ற இந்தீலவுலகில் அடியேனொருவனையே இதர துர்வபமான தம் அருளுக்குக் கொள்கலமாக்கி, எப்போதும் உள்ளங்

5

கனிந்து மகிழ்ந்தேயிருப்பவனாகவும் துயரின் ப்ரஸக்தியே அற்றவனாகவும் என்னை ஆக்கிவைத்தருளியிருக்கின்ற தேசிகர் என் மனத்தில் நித்யஸந்தி பண்ணவேணும். 28

सद्वृन्दैस्सह नित्यवासरसिकं संख्यातिगैर्भावुकैः संश्राव्योक्तिपरस्परं च कृपया यो मां व्यधादेशिकः ।
सोऽयं द्राविडसंस्कृतादिसकलब्राह्मीषु कूलंकपप्रज्ञो वेदशिरोगुरुर्मधुरवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥ २९ ॥

அடியேனுக்கு எப்போதும் ஸத்ஸஹவாஸமே நேரும்படியாகவும், எண்ணிறந்த ரஸிகமஹா ஜனங்கள் கேட்டுக் களிக்குமாறு சொற்பொழிவாற்றும் வல்லமையுண்டாம்படியாகவும் ஆக்கிய ருள்பவரும் வடமொழி தென்மொழி வல்லவருமான தேசிகர்க்கு என் மனமே கோயிலாகவேணும். 29

दारिद्र्यं क्षपयन् यशो विशदयन् विज्ञानमुज्जृम्भयन् आचारं परिपोषयन् शुभमतिं सधैत्र संवर्धयन् ।
भक्तिं मेदुरयन् हरौ, किमधिकैः ? सर्वान् गुणान् जृम्भयन् श्रीमद्देदशिरोगुरुर्महितवाक् मे सन्निधत्तां हृदि ॥

(முன்பு ஒரு ப்ரஹ்மசாரீக்குப் போல் நமக்கும்) ஏழைமையைப் போக்கிப் புகழைவிளைத்து நல்ல நிலை வளர்த்து நன்னடத்தைகளை நல்கி நல்ல புத்தியைச் செழிப்பித்து பகவத் பக்தியைப் பெருக்கி ஸகல குண பூர்த்தியையுமுண்டாக்கி யருளவல்லவரான தேசிகர் என் மனத்தையே குடி கொள்க. 30

हृद्यैर्नित्यमवद्यगन्धविधुरैरुच्चावचैर्மामிகग्रन्थैर्भूमिमिमां सदा सुरभयन् वेदान्तसूरिगुरुः ।
पूर्वाचार्यसदुक्तिरत्नसततास्वादैकसकाशयं कुर्वन्मां कमनीयदिव्यवपुषा मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३१ ॥

விதவந்மீநாஹரங்களும் குற்றமற்றவைகளுமான பலவகை நூல்களை அடியேன் இயற்றி இவ்வுலகை உகப்பிக்கும்படியாகவும், பூர்வாசார்யர்களின் திவ்யஸூக்திகளையே இடைவீடின்றி அநுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் படியாகவும் அருள்செய்து வருகின்ற தேசிகர் தமது அழகிய திரு வுருவத்தோடு என் மனத்தே திகர்க. 31

दिव्याकारजितसरः सुकविताचातुर्यलीलागृहं शुद्धानुष्ठितिकेलिसद्म भगवद्भक्त्याकरोऽन्यद्भुतः ।
सन्दिग्धार्थविनिर्णयेषु चतुरस्सर्वार्थसिद्ध्यादिकानेकग्रन्थकृदेष देशिकमणिर्मे सन्निधत्तां हृदि ॥ ३२ ॥

மன்மதனிலும் விஞ்சிய வடிவழகார்த்தவரும் நல்ல கவித்வ சக்தி பொருந்தியவரும் பரம பவித்திரமான நடத்தையுடையவரும் பகவத் பக்திவாய்ந்தவரும், தெளியவேண்டிய அர்த்தங்களை தெளிவிக்கவல்லவரும், ஸிவாந்த விந்நி முதலிய பல சிறந்த நூல்கள் பயந்தவருமான தேசிகர் என்னுள்ளம் விட்டகலா திருக்கவேணும். 32

इत्थं वादिभयङ्करवंशीयाण्णङ्गरार्यसंकलितम् । श्रीमद्देकटनाथस्तोत्रं पठतां समृद्धिरखिला स्यात् ॥

इति श्रीकाञ्ची प्रतिवादिभयङ्कर अण्णङ्गराचार्यकृतिषु
श्रीमद्देकटनाथगुरुस्तोत्रम् समाप्तम् ॥

ஸ்ரீகாஞ்சி பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர்

இயற்றிய

ஸ்ரீமத் வேங்கடநாத குருஸ்தோத்ரம் முற்றுப்பெற்றது.